

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség a Posta-utca 32. szám alatt van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVATH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

A temetők ünnepe.

Gyertyavilág ég a sirhantokon, könnyes szemű anyák, zokogó hitvesek koszorút tesznek a hantokra. Áhítatos imák hangzanak el a halottak csöndes birodalmában, a temetőben. Egy-egy sóhajban annyi fájdalom, annyi poezis s annyi szenvedés van. Oly megindító a kegyeletnek e szép megnyilvánulása.

Egyik-másik beszélt annak a néma sirhalomnak. Az eltöltött órák emléke, szinte facsarják a sziveket. És a könyvek, mennyi szomorúságot, milyen megkönnyebbülést okoznak.

Édes anya a kis gyermeke sirján, hitves a kenyérszerző keresztjénél, az erős férfi a jó feleség néma gödrénél mind azt a kedves halottat siratja, kinek sirján a gyertya ég, a koszorú ékeskedik.

Szép is a kegyelet nagyon. Boldogok vagyunk addig, a míg az emberek szeretni tudnak és kedves emlékeken megindul a szívünk. Nem is akarjuk senkinek a kegyeletét sérteni, de mikor mi is siratunk, mikor nekünk is vannak drága halottaink, hadd essék szó: a koszorúról.

Mikor azt a szalagos koszorút oda helyezzük a sirhalomra, meg sem gondoljuk: hogy mennyit áldoz a kegyelet erre országszerte. Áldoz azokra a koszorúkra, melyeknek javarésze nem hazai termék. És mi mégis halomszámra helyezzük el a sirdombokon, hogy egy pár nap múlva talán a temető hiénák ellopják, megfosszák, megbecstelenítsék, vagy hogy a hó, az eső minden ékeségétől megfossza.

Abból a sok pénzből, mely koszorúkra megy, mennyi köztételményre, jótékony célra, lehetne fordítani! De sok árva könyét törülnek le vele. A szeretetnek ez a jele bizony méltóbb volna a drága halott emlékéhez.

Az a sok kesergő özvegy, kik az ő szegényes üres sirhantjaikon zokogják el könnyeiket, nem néznék oly keserűen, mikor a gazdagok sirján felgyúl a gyertyaerdő

sokasága. Talán megenyhülnének abban a gondolatban, hogy az ember legalább a temetőben egyforma.

Ki tudna hinni abban a vigaszban, hogy az Isten nem hagyja el az ő árváit sem, mert ime a koszorúk megváltása árán előmozdítják az árvák ügyét is.

Mennyivel felemelőbb érzés az, ha tudom, hogy az én halottam emléke segítette azt a szegény árvát, azt a szerencsétlen beteget kenyérhez, egészséghez.

Gyógyító-házakat, kórházakat lehetne abból a pénzből emelni, a mit a hazai gyászoló közönség a külföldről bejött koszorúkért fizet. És nem-e szebb, emberibb volna a szeretet megnyilatkozása, ha beteg emberek egészségét igyekeznék helyreállítani ebből a tenger pénzből? Mi magunk tudjuk, hogy mit tesz az, ha apánk, ha kenyérkeresőnk elhal. És ha tudjuk azt, miért nem mentjük meg az árvákat, a betegeket? Hiszen egyik fő parancsolat az, hogy szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.

Az a valódi kegyelet: ha a szeretet nem keresi a külsőségeket; ha a külső dísznél többre tartja a benső, szívből fakadt érzelmeket, mely a felsegítendő figyelmét felhívja az elmúlásra, a halottak emlékeire, tiszteletére.

Nekünk úgy tűnik, hogy a halottaknak csak egy napja van. November másodikán. Aztán megint nyugodni hagyjuk őket. Feljük se nézünk. Főleg azok után, kik régen nyugsznak a besüppedt hantok alatt.

Látjuk, hogy sok jelesünk halálán, csak pár napig beszél a kegyelet, azontúl azok a koporsók már csak a feledésé, a por és hamu. Mig ha a koszorúk árából például gyógyító-házakat, gyermekmenhelyeket létesítünk, vagy árvák segélyezését cselekedjük, az a sok rászorult, hálás kegyelettel említi azok nevét, a kiknek emlékéből élnek.

És úgy véljük, hogy ma sokan visznek drágábbnál-drágább koszorúkat a temetőbe, mert még a temetőkben is felhangzik a megszólás: nini, amott üres a sirdomb, amott

csak amolyan kicsiny koszorút helyeztünk el. Bezzeg arra nem gondolnak, hogy élni is kell, egyiknek, a másiknak nem telik a drága koszorúra. De a halott emlékének mindenki áldozna egy pár fillért.

Azt gondoltuk tehát, hogy felvetjük e kérdést. Szerintünk jó és szép ügyben emeltünk tollat és senki kegyeletét meg nem sértettük. Nem akartuk a kegyelet érzését profanizálni, mikor mi újságírók is szeretettel gondolunk édes halottainkra. Csak az ész szólott és a józan gondolat: mely a kegyeletnek sokkal szebb formáját tárta az olvasók elébe.

Az olvasókon áll, hogy egyöntetűen határozván, az ósdi szokásokat elhagyva, emberibb módon áldozhassunk halottaink emlékének.

Közművelődésünk fejlődése.

Irta: MOLNÁR VIKTOR, min. tanácsos, államtitkár.

A népek élete akkor egészséges, és az állami élet biztos, ha nagy nemzeti ideálok lelkesítik az embereket, amelyek az emberek sajátos elégtelenségét a fennálló renddel a jövőre irányozzák és ez által a fokozatos haladást biztosítják.

A mindinkább szélesebb alapokra kerülő állami és társadalmi élet eszményei között a legnépszerűbb és legtermészetesebb ideál az, amely az embertömegek szellemi, erkölcsi és esztétikai nevelését egyetemessé és általánossá akarja tenni.

Különös nagy átalakító hatással van az egész társadalomra a műveltség és a tudomány, mert a vagyon mellett a műveltség az, amely az embereket az úgynevezett felső és alsó társadalmi osztályokra szétválasztja és kétségtelen, bár kevésbé szövik szembe, hogy a műveltség milliomasai épp olyan veszélyesek lehetnek a társadalmi rend egészséges fejlődésére, mint a tulnag vagyon birtokosai.

A művelődési mozgalmak között, amelyek az utolsó évtizedben Európaszerte elterjedtek, a legjelentősebb az a törekvés, hogy a tudomány eredményeinek népszerűsítésén túl maga a tudás terjesztése, az elismert igazságok tanulmánya szol-

TÁRCZA.

Nyílt sir előtt.

— A halottak napja alkalmára. —

Temetőben szerte bolyongtam,
Egy nyílt sirra találtam ottan,
Megállított és halkan mondta:
Szívesen lát csöndes álomra.

Eltűnődtem ott a sir szélén:
Mit is várjak a földtől még én?
Jót és rosszat eleget láttam,
Lehajthatom a fejem bátran.

Ott a sirban gondom felejtém,
Helyre áll a béke szívemben,
Földi világ elmarad távol,
Hűlt poromra talán nem gázol.

Csak a vihar keres fel éjjel,
Földet rázó menydörgésével,
Ítéletet mond szörnyű ajka,
S ez felébreszt egy pillanatra.

Jaj a gonosz lelkiismeretnek!
A bűnösök mind felrettennek,
Végítélet, sóhajtnak, itt van,
Büntetésük elveszik mostan.

De nekem a szózat kedves lesz!
Ha ítélet: tudom, kegyelmez.
A sirhalom könnyű felettem,
Semmi, semmi nem nyomja lelkem.

Harsoghat a vihar szózatja,
Sirom csendjét föl nem zavarja!
Szemem ismét behunyom rája,
S még mélyebben alszom utána.

Dalmady Győző.

Mese? . . . vagy más?!

Talán nem is mese, talán nem is ábránd,
Hogy a földön túl egy másik élet vár ránk;
Csak egyet nem értek:
Hogy lehetne ennél szebb a másik élet?

Itten láttalak meg, itt szerettelek meg,
Ezer szála köt le édes emlékeknek
Ehez a világhoz . . .
Én csak áldlak élet, ha más el is átkoz.

Most egymásé vagyunk, csak egymásnak élünk,
Akkor — kitudja — tán válással cserélünk?
Ó én úgy képzelem
Az örök üdvöt is, hogy itt maradsz velem.

Kidőlnek körülünk sorra nemzedékek,
Itt maradsz te nekem, maradok én néked
Időtlen időig
S utunkba a halál sohase vetődik.

Hol szereimünk támadt, hol egymásé lettünk,
Susogó falombok sugjanak felettünk? . . .
Te szép földi élet,
Benned látom én az örök üdvösséget.

Kozma Géza.

Halottak napján.

Irta: VÉRTES JÓZSEF dr.

A halottak napja a kegyeletes megemlékezés napja. Évről-évre kizarándokolunk a temetőbe, hogy lerójuk kegyeletünket elhunytaink sirjánál. Kedveseink elhaltak, de az irántok való szeretet, az emlékezet nem mosódik el soh'se lelkünkben.

A halottak napja a szomorú emlékezés napja. Látjuk, hogy mily gyarló emberi voltunk, de látjuk azt is, hogy mily hatalmas az isteni kéz, mely az embert teremte.

A szobrok a domboru hant elején.
Mindannyi betűi egy isteni lapnak.
Nagy gondolatit mikor olvasom én!

A sirba, a sirból az éjbe ragadnak! Petőfit áthatja az isteni szikra, mikor a domboru hantok között járkal; tűnődik a lélek sorsa fölött; az ég titka érdekli, midőn a halk temető morajtalan ölében él komoly álmainak.

A költőt jobban, erősebben ragadják meg ezek a szomorú percek, az ő érzelmei hevesebbek, szokatlanabb, de mindenesetre költőiek.

Nem akarjuk a mulandóság költészetét fej-

gálatába álljon a nemzeti élet szorosabb egységének és elősegítse nyugodt, háborítlan kialakulását.

A néplelek minden időben mintegy ösztönszerűleg kereste a széthúzó egyéni törekvések közepette az összekötő kapcsolatokat. Régibb időben a vallásos eszmék voltak nagy keltő hatással a nemzeti érzületre; majd az irodalom, költészet és művészet kerültek bensőbb kapcsolatba a néplelek termékeivel; a monda, a népköltés és háziipar elemeivel is nyertek nagy jelentőséget a nemzeti lét harcában.

Tagadhatatlan azonban, hogy a vallás, bár őszinte alázat és ájtatos buzgóság nagyobb közösségben is nyilvánulhat, mégis inkább az egyes lélek boldogulását és üdvözlését veszi célba, és azért a vallást a társadalmi és állami rend alapjául és nem céljául kell kitűznünk, mert egyetemes jellege, mint összekötő kapocs, az idők folyamán elhalványult; költészet és művészet pedig, amennyiben remekek főleg alkotóik egyéniségének kifejezői, számot tartanak a rokon egyéni érzület visszhangjára, de csak válságosabb vagy ünnepesebb helyzetekben válhatnak az egész népet lelkesítő szózatá és csekély befolyással vannak a szocialis erőviszonyokra. Egyedül a tudomány egyetemesebb érvényű, értelmes bizonyításon alapuló eredményeitől várhatni, hogy oly egyesítő meggyőződésnek legyenek alapjai, aminő nélkül a rendekre, osztályokra tagolt társadalom egységes nemzeti életet nem folytathat. Ez az alapja tehát annak a törekvésnek, mely elég jellemzően, Angliából indult ki, a modern államéletnek és hazájából, hogy bevigye az elméleti tanulmány szeretetét és a tudás felvilágosítását a nép minden rétegébe, és a tudomány meg a műveltség iránti szeretet és becsülését a nép minden rétegében állandóan ébren tartsa.

Nálunk a Szabad Lyceum szervezése indította meg a mozgalmat és első sorban a középosztály köreire kívánt hatni. Majd inkább idegen példákön igazodva, folytatódott a mozgalom a Szabad Egyetem munkásságában és legújabb ily hajtása, a Népakadémia néven, kiválóan az alsóbb rétegeket törekszik bevonni az olynemű tanulmányba, mely nemcsak a közelfekvő hasznosságot, hanem a szellemi közösség ápolását, a művelődés áldásaiban való tudatos részvételt tekinti céljának.

Kétségtelen, hogy a szabad intézmények mind e három ágú és foku munkásságára szüksége van, a szorosabb szervezetűeken kívül a közművelődésnek.

Az alsóbb néposztályok rászorúlnak — az iskolai tanításon túl — szűkkörű tapasztalataik bővítésére. Föl kell előttük tártni legalább is hazánk természetes viszonyainak kevésbé ismert tényeit, nemzeti történelmünknek, irodalmunknak és művészetünknek tanulságos és lelkesítő adatait; majd az idegen országok és nemzetek példáinak bemutatásával alkalmat kell nyújtani összehasonlításra és közállapotaink szükséges bírálatára, hogy gon-

dolkodva és okulva, vehessen részt népünk minden fia a kíváncsatos és folytonos haladás munkájában.

Középosztályunk műveltsége, ha itt-ott talán külső máz tekintetében javult is, nagyon is szükségét láthatja a szélesebb körű tájékozódásnak a tudományos kutatás megállapodott fogalmi eredményei, valamint igazságainak és tételeinek rendszeres kapcsolatai körül. Mai nap, az élet bonyodalmaiban, ilyen eligazodás hiányában, összefoglaló elmélkedő képesség nélkül tudatos közreműködést nem várhatunk a nemzetek nagy versenyében középosztályunktól, amelyre pedig nemzetünk jövője alapítva van. S végre még azok is, akik tudományosabb előkészülettel léptek pályájukra, nem lehetnek el a tudományoknak a folyton gyarapodó felfedezésekkel járó nagy átalakulásában, az új problémáknak és módszereknek pontos ismerete nélkül. Szükséges, hogy a mindennapos gyakorlatban el ne tespedjenek, hogy azok részéről, akiknek feladata a tudás hagyományainak megőrzése mellett a tudomány továbbvitele, a főiskolák tanárai részéről időnkint bepillantást nyerjenek a tudós vizsgálat műhelyébe és hogy ez úton föntartassék a tudós pályák közössége.

Ime, körvonalakban a három, már megalakult intézmény, a Népakadémia, a Szabad Lyceum és Szabad Egyetem külön sajátos feladatának egymást segítő és kiegészítő működésének jellemzése.

Ezen intézmények között és mellett működik az Uránia Magyar Tudományos színház, amelyek szélesebb körű szervezetüknél és sokoldalú eszközeiknél fogva a fent elősorolt intézmények között országos jelentőségűek nemcsak azért, mert egyetemes jellegűeknél fogva az egész országban egymagukban állanak, hanem különösen azért, mert működésüket az egész országra, a fővároson kívül nemcsak az ország minden városára már kiterjesztették, hanem az ország legkisebb községébe is eljutnak felvilágosító, oktató és nemesítő tevékenységükkel.

HIREK.

— **Vármegyei közgyűlés.** A vármegye főispánja a törvényhatósági bizottságnak folyó évi szeptember hó 28-án tartott közgyűlésében 167. jegyzőkönyvi szám alatt hozott határozata alapján, 1905. évi november hó 7-ik napjára d. e. 10 órára a rendkívüli közgyűlés egybehívását, folyó évi október hó 26-án 613. szám alatt kiadott intézkedésével elrendelte. Ezen rendkívüli közgyűlésnek egyetlen tárgya lesz a politikai helyzet fejleményeihez képest szükséges intézkedések megtétele és a következő rendkívüli közgyűlés napjának meghatározása.

— **A széki petíció tárgyalása.** A Curia választási tanácsa november 14-én fogja tárgyalni a

Széken megválasztott szabadelvűpárti Révai Mór mandátuma ellen benyújtott petíciót. A választást tudvalevőleg a kiküldött táblabíró megvizsgálta s vizsgálatának eredményét betérjesztette a Curiahoz.

— **Kamatláb emelés.** Az ország összes pénzpiaczeit rendkívül érdekli az osztrák-magyar bank főtanácsának f. hó 19-én hozott ama nagyfontosságú határozata, amelylyel a váltó kamatlábat 3½% ról 4½%-ra, a lombard kamatlábat pedig 5, illetve 5½%-ra emelte föl. E szerint e hónap 20-ától kezdve váltók, közraktári jegyek és értékpapírok leszámítására 4½%-os kamatláb, állami járadékokra, sóbányajegyekre, magyar kincstári jegyekre és bankzáloglevelekre 5%-os és más értékpapírokra fölvelt kölcsön után 5½%-os lesz a kamatláb. A mai kamatlábemelés szükségességét avval a körülménnyel indokolják, hogy a körülöttük levő államok mind sokkal magasabb kamatlábbal dolgoznak, nálunk ellenben olcsó kamatlábat tartanak fenn a betevőktől való tőkék alacsony kamatozására, ellenben magas kamatot szednek a tőkét kereső vállalkozóktól, iparosoktól és kereskedőktől.

— **Rosz közlekedési viszonyok.** Magyarlápósról egy uri embert rossz sorsa és komoly teendői Nagyvárára vitték a múlt hó 25-én. 26-án ügyét elvégezve, eljutott egészen Kovásig, ahol a komponál talált egy csomó szekeret és méltatlankodó embert, de revészt nem. Másfélóráig kiabált és ácsorgott ő is lovastól, szekerstől, ez alatt azonban a Lápos kiöntött s visszafelé is elzárta előlük az utat, kénytelenek voltak a parton megindulni s szántóföldre át kivergődni valahogy. Az uri embernek mit volt, mit tennie, vissza kellett mennie ismét Nagyvárára éjszakára. 26-án este tehát ismét itt időzött s csak 27-én mehetett valahogy kerülő úton Magyarlápóra. A kovási revész ellen ezek szerint szigorú büntetést kérünk, aki felveszi a pénzt akkor, mikor nincs víz és reá semmi szükség, de eleblából, mikor az utasok ott vesztegelnek a parton. Ez azonban a dolognak csak egyik oldala. A másik sokkal fontosabb, hogy a Nagyvára—Tőkés—Füred—Magyarlápó felé vezető út még nincs kész. Annyiszor megígérték, de annyszor, hogy ezzel a sok ígérettel akár a Tokaj—kolozsvári utat is ki lehetett volna építeni. A harmadik, az fenhagyatik az illető utasnak, t. i. ki fizeti meg már most az ő vesztegelését, időmulasztását, kiadásait?

— **Drága a gyümölcs.** Az egész országban panaszkodnak a gyöngé gabona- és gyümölcstermés miatt. A mi városunk közönsége is joggal csatlakozhatik az elégedetlenek nagy táborához, különösen a rendkívül gyarló gyümölcstermés miatt, annál is inkább, mert a mi vidékünknek épen a gyümölcstermelése és értékesítése képezi egyik legfontosabb jövedelmi forrását. A gyöngé termésnek aztán természetesen meg lett az a szomorú következése is, hogy a gyümölcs ára tetemesen felszökött, ugyanarra, hogy az alma és körte most már a legdrágább csemegék közé tartoznak. A helybeli piacon jelenleg a szebb minőségű almának darabja 4, a körtének 5, 6, sőt 7 fillérbe is kerül. Hová fog ez vezetni, ha már október hónapban ily mé-

— Megnyugtattuk a tulvilágra költözött kedveseinket, hogy utódaik, fiaik boldogok.

*

Mindenszentek napját, mint a név is mutatja (Aller Heiligen) valamennyi szentnek az emlékeztetere ülték meg. Hivatalosan 609-ben lett igazi ünneppé, mikor IV. Bonifácz rendeletileg ilyennek jelentette ki.

II. Sylvester pápa 999-ben november 2-ára tűzte ki a halottak napját s az egész római egyházba kiterjeszté.

A tengerparti vidékeken mindenszentek napja a babona és néphit szerint szerencsétlen nap.

Bretagneban még ma sem találunk halászt, ki bárminő pénzért is ki merne vitorlázni ezen a szent napon a szabad tengerre, mert nyugtalan, a halottak serege, mely lenn a tenger mélyében kiméletet nem ismerve, a tenger fenekére vonszolja a határtalan vakmerőt.

Az éjszaki hitrege azt tartja, hogy a tenger fenekén temető van. Ennek a temetőnek a lakói halottak napján feltámadnak.

Feltámadnak!

Ami lelkünkben is feltámad ilyenkor a szomorú emlékezés keserű pillanata. A mostoha sors könyörtelen karja egyikünket sem hagy érintetlenül, mindegyikünknek van kedves halottja, kinek sírjához elzarándokolunk s igaz áhitattal fohászunk az ég felé:

— Feltámadunk.

tegetni, hanem inkább megismertetjük olvasóinkkal azokat az érdekes szokásokat, melyeket mostanában egy francia író gyűjtött egybe.

A halottak tisztelete visszanyulik az ókorba. Akkor is ismerték már ezt a kegyeletes szokást, mely azonban különböző helyeken, más-más személyeknél különféle módon nyilvánult meg. A halál fái voltak a tiszafa és a ciprus.

A tiszafát sötét, fekete lombjai miatt választották ki a gyász fájául. A ciprus a megszakadt, letörött élet jelképe, mert tudjuk, hogyha a ciprus egyszer letörött, többé soha ki nem hajt.

A jó ember sírját kőrísfával díszítették. A kőrísfát nem bántja a kigyó, mert a jóság fájának árnyékában az álnokság meg nem élhet.

A bátorság jelképe a téli magyal s így ezt természetesen hősök és vitézek sírhantjára ültették el.

A nyírfát a tudós sírjára való, mert ennek a fának hancsából készítették a könyveket. A tudomány ezeket a bájos mythosokat, hagyományokat évezredek hosszú sora alatt sem tudta elfelejteni.

A szeretet erősebb lesz mindenha a tudománynál s a kegyeletet semmiféle radikális eszme nem fogja kiírthatni.

Mert végig tekintve a különböző népek hagyományain, bizony-bizony nagyot fognak nézni eme fura szokásokon s önkénytelenül is elénkbe tolu az a kérdés: a XX. századnak még mindig nincs annyi ereje, hogy ezeket a nevetséges hagyományokat kiírta?

A világért sem tartjuk a halottak napját, nevezetesen a katolikus egyház eme lélekemelő és fenséges ünnepét holmi fölösleges ceremóniának. A keleti, nevezetesen a Budha vallását követő népek halottas ünnepeit értjük.

Az olasz és spanyol falvakban igen szép és díszes ünnepségeket rendeznek ilyenkor. A harangok kora reggeltől késő estig bugnak s az utcákon folyton halljuk az ájtatos hívők szomorú, egyhangú templomdalát.

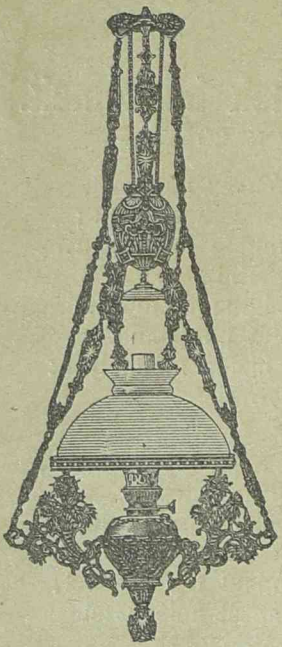
A föld népe ilyenkor ünneplőjét ölti magára, s megterhelt szamaraikkal, öszvéreikkel indulnak el a templom felé. Isten képe előtt azután megkötik az állatokat, a terhet leveszik s zsákjaik tartalmát (gabona, árpa vagy kukoricza) beviszik a templomba s annak kövezetére kiöntik.

A templom így hamarost holmi kis fedett piacczá alakul át, hol mindjárt megkezdődik az árverés. Árvereznek a gabonafélékre s a befolyó pénzt az elhunytak lelkiüdvéért tartandó misére fordítják.

Este azután, nagyon régi időbe visszanyúló hagyomány szerint kivilágították a temetőt. Eredete a déli latin országokban lehet fel.

Igen érdekes a japánok halotti ünnepe. Ez a legvidámabb ünnepnapok egyike. Mindenesetre szokatlan, de a japánok ennek is megadják a magyarázatát.

— Miért lakmároznak mi rokonaink sírjánál, színes lámpák derűs fénye alatt? — kérdi a japán s mindjárt meg is adja kérdésére a feleletet.

POLONYI ÉS KANYÓ

üveg-, porcellán- és lámpa-kereskedése
DÉS, (FÖTÉR.)

Ajánlja dús választéku gyári raktárát legelőnyösebb árak mellett. Porcellán és fayence étkező kávé és teás készletek egyszerűbbtől a legdiszesebb kiállításig. Menyasszonyi kelengyék, alkalmi ajándék-tárgyak. Majolika üveg és porcellán dísz tárgyak. Sörös-, boros- és liquer-készletek cristall és színes kivitelben, asztali és függő lámpák, gazdasági lámpások, alpacca és china-ezüst evő-eszközök, kőedények, tükrök és képeretezés, épület üvegezés.

Vidéki megrendelések pontosan,
azonnal eszközöltetnek.

LENKEI LAJOS

órás és aranyműves DÉSEN, Fötér.

Raktár mindennemű fali, ébresztő, inga és zsebórákban, arany és ezüst ékszerekben.

Legfinomabb berlini szemüvegek nagy választékban kaphatók.

Mindennemű órák és ékszerek javítása műtermemben szakértelemmel, pontosan és jutányos árban eszközöltetnek.

Legmagasabb árban veszek, vagy becse-
rélek aranyat, ezüstöt, régi ékszereket.

Nagy választék china-ezüst tárgyakban
eredeti gyári ár mellett. 22-26

Hirdetmény.

A szamosújvár-németi határon fekvő, özv. Nagy Istvánné tulajdonát képező 325 kat. hold művelés alatt álló tagosított

földbirtok

belsőséggel, melyen megfelelő lakás és gazdasági épületek
vannak, azonnal

1-2

haszonbérbe adatik.

A feltételekre nézve felvilágosítást nyújt: Dr. Barátosi
Antal ügyvéd Marosvásárhelyt és Ábrahám Miklós városi
aljegyző Szamosújvárt.

Hirdetések felvételnek
a kiadóhivatalban

Posta-utca 32. sz. alatt.

DEMETER ÉS KISS
KÖNYVNYOMDÁJA *
ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE
DÉSEN, RÁKÓCZI-HÁZ.

Szám 8539—1905.

D. V. T.

Arverési hirdetmény.

A tanács közhírré teszi, hogy a Dés város területére engedélyezett kövezetvám-szedési jog 1906. évi január 1-től kezdődő hat évi időtartamra a folyó 1905. évi november hó 13-án d. e. 10 órakor a városháza nagytermében megtartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

A bérbeadás tárgyát kizárólag a vámsorompóknál szedhető kövezetvám képezi.

A szóbeli árverést megelőzőleg írásbeli zárt ajánlatok adhatók be.

Az árverési feltételek és a vámszedési díjszabályzat hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának, 1905. évi október 25-én tartott üléséből.

Polgármesteri hely tites:

Ilosvay Jenő

I. tanácsnok.

Losonczy István

főjegyző.

40 katasztrális holdon

fekvő faiskoláink Erdélyben a legnagyobbak és leggazdagabbak. Szakszerű, szorgalmas munkáltság által tenyésztéseink nagyon szépek, úgy, hogy szükséglet esetén fák és növények beszerzése tőlünk nagyon is ajánlíható.

Készlet: 80.000 gyümölcsfa

különböző alakokban és a legnemesebb fajokban.

Gyümölcsvadonczokban

Erdős növények.

készlet
egy millió

Gledicsia

legjobb kerítésnövénynek. Készletünk
1 millió

Akácza

erdősítésre alkalmas, egy millió.

Diszcserjék

sétatér, magános fák.

Árjegyzék ingyen!

Faiskoláink megtekintésére az érdeklődőket tisztelettel meghívjuk

Fischer és Társa

faiskolák

1-6

Nagyenyed (Alsófehérm.)

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szesz italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szöbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvenessé teszi az iszákosnak a szesz italát. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó

ultra és szerencséhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő irattal telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

21-52

INGYEN PRÓBA 378. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek)

COZA INSTITUTE

(Dept. 378.)

62, Chancery Lane,
London, Anglia.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES IZÜ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dés 1905.